

Як наслідок, отримуємо попередній висновок про поточний стан справ на підприємстві, його недоліки та можливості, що дає змогу сформувавши інформаційну базу даних, на основі якої менеджери різних рівнів управління, власники та інші суб'єкти експрес-діагностики прийматимуть реактивні управлінські рішення. Якщо встановлений діагноз демонструє, що об'єкт дослідження "здоровий", то на даному етапі експрес-діагностика закінчується, або ж приймається рішення про проведення профілактичних дій. Доцільно зауважити, якщо стан підприємства, чи іншого об'єкта дослідження ідентифікується, як "нездоровий", то потрібно провести більш поглиблену фундаментальну діагностику для дослідження причин, що викликали такий стан.

У більшості випадків для експрес-діагностики характерним є обмеженість інформаційного забезпечення, тому ті дані, які можна отримати повинні бути якомога точнішими та достовірнішими. Проте основними джерелами інформації повинна бути лише облікова та поза облікова інформація та дані спеціальних досліджень.

Дана послідовність дозволяє ефективно здійснити експрес-діагностику будь-якого об'єкта дослідження діяльності підприємства з урахуванням принципів експресності, оперативності, телеологічності та інших.

1. Копчак Ю.С. Проблеми діагностики фінансового стану і стійкості функціонування підприємства // Вісник СумДУ. – 2004. – № 9 (68). – С. 23-34. 2. Адаптивные модели в системах принятия решений: Монография / Под ред. Н.А. Кизима Т.С. Клебановой. – Х.: ИД "ИНЖЭК", 2007. – 368 с. Русск.яз.3. Мельник О. Г., Гром'як О.Б. Експрес-діагностика діяльності підприємства: сутність та призначення // Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – Вип. 22.2. – С. 159-165.

ГРОНСЬКА Н.С., ДАНКІВ Р.Р.

Національний університет "Львівська політехніка"
Львівський державний університет внутрішніх справ

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗШИРЕННЯ СФЕР ВПЛИВУ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ

© Н.С. Гронська, Р.Р. Данків, 2012

Основною характерною рисою будь-якої системи мікро-мезо¹-макро-мезо²-мега-мезо³-метаорганізаційного рівня є механізм її зв'язків, на підставі яких вони інтегруються із будь-яким світом подій та іншими системами.

Найбільш загальною в світі економічних подій (градація якого охоплює модифікації реального світу: раціональний, абстрактний, віртуальний) вважається полісистема менеджменту, як множини локальних систем, до яких в т.ч. відносимо системи маркетингу та логістики.

Кожна із цих систем має свої настійні вимоги, синергічні зв'язки, між якими створюють підстави для інтеграції та посилення відповідальності за стабільність функціонування. До їх числа відносимо ендогенні та екзогенні економічні, суспільні, структурні зв'язки.

Економічні ендогенні зв'язки забезпечують (на основі оцінки якості і вартості товарного продукту) створення механізму комплексного впливу та компенсаційних резервів, наявність ринкової клієнтури та існування конкуренції.

Суспільні ендогенні зв'язки формуються за вимогами безпеки, певності і довіри до виробника товарного продукту, соціальних традицій, досягнення рівня самоорганізації ієрархічних структур суспільства.

Структурні екзогенні зв'язки охоплюють інституційних та індивідуальних клієнтів за потребою технологічних, консультативних послуг. Вони являються складовою частиною управління зовнішнім енергоінформаційним обміном, впливають на зміну екологічного стану довкілля.

Відповідальність за надання важелям екзогенного та ендогенного зв'язку певної вагомості базується не стільки на професійності менеджерів, скільки на узгодженості їх персональних засад самоздатності, самоактуалізації, що породжують нахили до референційної, мотиваційної, респектабельної, рефлексивної діяльності.

Спільним знаменником цих напрямів зв'язку виступає як пневматика клієнтури та суспільства, так і методи впливу управлінських рішень керуючої ланки менеджменту на керованість виконання завдань ланок маркетингу та логістики. Особливо це стосується маркетингових процедур прощтовхування сфер реалізації на ринку зовнішньої конкуренції та виштовхування із ринків матеріально-технічного забезпечення виробничого процесу в русло глобального переміщення матеріальних, фінансових, інформаційних логістичних потоків. В цих умовах традиційні способи розрахунку ефективності процедур маркетингу та логістики переходять на візантійський спосіб “мане, текел, фарес” – пораховано, зважено, віддано. За цим принципом свого часу була зруйнована Римська імперія.

Таким чином, під впливом механізмів зв'язку виникають онтологічні, екзистенційні, праксеологічні інформаційні відношення, за якими формується концепція розширення сфер впливу системи менеджменту.

Концепція розширення сфер впливу системи менеджменту дає змогу охарактеризувати тенденції розширення та зондажу сфер, що виходять за межі виробничої діяльності на горизонт підприємництва та менеджменту організацій.

Під сигнатурою системи менеджменту опиняються тенденції спрямовання напрямів менеджменту на посилення відповідальності за стабільність розвитку, на трансформацію функцій управління, на інтенціональність інтеграції методів та засобів впливу системи менеджменту на довкілля.

Прикладом можуть бути наявні тенденції:

- Зменшення уваги до обов'язків виконання окремих функцій менеджменту (таких як планування, координування, регулювання) на відповідальність за зв'язок, який забезпечує відповідну стабільність структури інформаційного поля на мікро- та макрорівні управління; за стабільність силового периметру між макро- та мегарівнем зв'язку; за стабільність енергетичного насичення трансформаційного процесу впорядкованості мега- та метарівнях організованості.

- Заміни притаманних функцій управління матеріально-технічним обміном, що забезпечували щільність зв'язку у закритій системі менеджменту, зменшуючи його потенційну енергію трансформації, на функції управління енергетично інформаційним обміном у відкритій системі менеджменту, яка спонукає вивільненню потенційної енергії зв'язку сфер діяльності і буття.

- Іntenціональності проміжних мезо¹-, мезо²-, мезо³рівнів організування впливу інфраструктурних формувань системи менеджменту, яка призводить до продукування мислеформ позаатомних, субатомних інформаційних та невидимої матеріальної субстанції творчої діяльності.

Реалізація цих тенденцій здійснюється, як правило, на рівні менеджменту організацій і охоплює різноманітні сфери діяльності, посилюючи свій вплив на стан довкілля, формуючи нові методи вирішення складних проблем економіки і екології та їх інваріантного стану. Останній полягає в тому, що коли стан об'єктів економіки значно складніший об'єктів екологічного стану за одною концепцією складності, то відношення між ними зберігаються і при іншій концепції вимірності.

Індикатором відношень між станом об'єктів економіки і екології може служити величина фрактальної вимірності факторів впливу системи менеджменту на стан економіки, її фінансової та інформаційної стабільності, а також на спрямованість охорони природного довкілля. Так, дослідження фрактальних співвідношень показало, що при фрактальній вимірності факторів впливу меншій коефіцієнта 1,4 на процес енергоінформаційного обміну впливають один або декілька факторів, які визначають гомеостаз системи менеджменту (тобто її динамічної рівноваги). Якщо фрактальна вимірність приймає значення 1,5, то фактори впливу на співвідношення станів об'єктів економіки і екології різноскерованого характеру, але більш-менш компенсують один одного. Якщо ж фрактальна вимірність значно більша коефіцієнта 1,6, то співвідношення між станом економічних та екологічних об'єктів нестійке і здатне до набуття критично-кризового характеру.

Метод фрактальної вимірності вносить нині вагомий вклад в теорію мереж. Його застосування в економічній теорії, зокрема в теорії менеджменту може сприяти розвитку досліджень властивостей академізму за визначенням основних причин розриву між науковою і практичною сферами діяльності, визначенню розриву в множинній сукупності різnorodних ресурсів економічного потенціалу, а також визначенню можливості досягнути відповідність між мезо¹-, мезо²-, мезо³рівнями зв'язку у просторі мультифрактальних трансформацій. В середовищі мультифрактальних трансформацій особливе зацікавлення викликає проблема співмірності рівнів організованості та позаатомної невидимої матеріальної субстанції із вимірністю субатомних частинок-бузонів.

Ця гіпотеза базується на даних досліджень:

- наявності в космосі елементів земної інформації;
- положень віртуальної реальності стосовно “відображення відображеного”, за якими те, що створено в одних координатах вимірності, знаходить своє відображення в інших координатах вимірності;
- нумерологічних трансформацій алфавіту, за якими численні вібрації будь-якого об'єкта природи стають символічними відповідниками аксіоматичних означень букв та хімічних елементів таблиці Менделєєва не тільки у раціональному світі, але також у абстрактному світі наукової та мистецької творчості, а тим більше у віртуальному світі кардинальних чисел та числових технологій;
- синтезу релігійних, наукових, філософських знань, який визначає інтеграційний процес пізнання;
- засад духовної економіки, які уже 150 літ знаходять своє втілення у формі руху Нової Думки на американському континенті;
- закономірностей існування в просторі подій і діяльності матеріальної субстанції думки, слова, діла.

Таким чином, за умови освоєння нових методів управління система менеджменту може суттєво розширитись внаслідок впливу відповідальності за взаємозв'язок із різними організаційними структурами та вийти на обрії космічних сфер впливу.

ГУБЕНКО В.К., НІКОЛАЄНКО І.В., ЛЯМЗІН А.О.
ДВНЗ “Приазовський державний технічний університет”

ОНЦЕПЦІЯ ТРАНСПОРТНОГО КЛАСТЕРА СІТІЛОГІСТИКИ

© В.К. Губенко, І.В. Ніколаєва, А.О. Лямзін, 2012

Надмірна автомобілізація міст і мегаполісів призводить до зростання навантаження на вуличний простір і зниження якості функціонування логістичних ланцюгів. Привабливість і безпека міських центрів, що історично склалися, зменшується із-за драматичного зростання транспортних потоків. Застаріла ідея збільшення транспортних площ для більшої кількості транспорту спричиняє за собою зростання числа транспортних пробок, дорожньо-транспортних пригод та забрудненість навколишнього середовища міст.

Проблема гармонізації роботи міського транспорту і інтересів мешканців муніципальних центрів носить системний характер. Відображенням цієї системності є транспортний кластер сітілогістики (ТКС).

У нашій країні і за кордоном опублікований ряд досліджень, присвячених систематизації кластерів по типах і видах [1,2]. В той же час роль транспорту в розвитку кластерів різних типів слабо вивчена як з практичної, так і з теоретичної точок зору.

Транспортний кластер сітілогістики – це група географічно локалізованих взаємозв'язаних компаній, що спеціалізуються на зберіганні, супроводі і доставці вантажів і пасажирів, а також